The Wayback Machine - https://web.archive.org/web/20200725231107/https://www.sdu.dk/da/o...

SDU

Rektors tale

KÆRE MINISTER, GÆSTER, BESTYRELSESMEDLEMMER, MEDARBEJDERE OG STUDERENDE – MINE DAMER OG HERRER.

”Det kunne se ud som om, at du har lagt dig lidt ud.”

Det sagde min hustru, da jeg på familiens sommerferie mødte op ved swimmingpoolen.

Hun sagde det med et glimt i øjet. Men hun mente egentlig, at jeg var blevet en anelse buttet — eller måske ligefrem lidt kornfed.

Min hustru bestemmer

I min familie afgør vi alting på demokratisk vis. Både min hustru og jeg har en stemme. I tilfælde af stemmelighed er hendes udslagsgivende. Så fremover skal der være lidt mindre af mig.

Flertallet skal selvfølgelig bestemme i et demokrati.

Ligesom mindretallet skal have ret til at være uenig — i den bagvedliggende analyse, i selve beslutningen og i de fremadrettede konsekvenser.

Vi må respektere spareplanen

SDU's holdning til regeringens spareplaner for de videregående uddannelser er alle bekendt. Vi er uenige. Men vi respekterer også, at Folketinget er valgt for at prioritere de offentlige udgifter.

Vi advarer mod besparelsernes uheldige konsekvenser. Men vi gør også vores pligt ved at føre besparelserne ud i livet. Vi gør det på den bedst mulige måde.

Men vi tillader os også at pege på områder, hvor der skal skæres helt ind til benet. Herunder ikke mindst studiefremdriftsreformen, der er blevet så svært overvægtig, at den presser livet ud af sine omgivelser.

Jeg overvejede modargumenter

Da min politisk korrekte hustru udmeldte måltallene for det, hun betegner som mit personlige omprioriteringsbidrag, overvejede jeg alle de klassiske modargumenter:

Det vil gøre det umuligt for mig at opfylde store dele af mine familiære forpligtelser. Der er rektorer, som vil have mere gavn af en slankekur. Og det er en skam, at der bliver mindre af noget så unikt som jeg.

Jeg har ikke brugt sådanne argumenter — og jeg håber heller ikke, at det bliver nødvendigt. De bør nemlig ikke belønnes. For bag hvert argument ser jeg en risiko for, at man flytter nedskæringer fra et sted til et andet.

SDU tager sin del af besparelser

Lad det være sagt én gang for alle: SDU tager selvfølgelig sin del af besparelserne. Vi vil ikke tørre vores del af regningen af på andre universiteter, professionshøjskoler eller erhvervsakademier.

Vi er ikke bange for at konkurrere på fair vilkår — hverken nu eller i fremtiden.

Vi forventer kun, at alle denne gang skal holde lige for. For sådan var det ikke, da vi sidste år fik dimensioneret optaget på en række uddannelser.

Frihed til at nå målet

Min hustru kender mig godt. Hun ved, at jeg kan acceptere en beslutning for så vidt angår et måltal — men ikke for så vidt angår den metode, hvorpå jeg når målet.

Sådan har jeg det også med regeringens sparekrav.

Jeg accepterer måltallet i forventning om, at regeringen ikke vil diktere, hvor, hvornår og hvordan, der skal skæres.

Vi lytter gerne til gode råd

Gode råd fra omverdenen er selvfølgelig velkomne — og det skorter ikke på dem: Vi bruger for mange penge på administration, på driften og på ledere – og vores forskere og studerende er ikke tilstrækkeligt produktive.

Vi takker for rådene, selvom vi har vanskeligt ved at genkende det billede, der tegnes af os.

Men vi lytter også, for det er bekymrende, at det billede omverdenen ser, ikke er det samme, som vi ser i spejlet.

Tillid til medarbejdere og studerende

Jeg ser ledere, medarbejdere og studerende, der er talentfulde og arbejdsomme, og som møder på arbejde hver dag for at yde deres bedste.

Jeg har tillid til mine ledere. Jeg har tillid til mine medarbejdere. Og jeg har tillid til mine studerende.

Hvis de ikke gør det godt nok, er det mit ansvar. Det ansvar bærer jeg med glæde og sindsro i hverdagen.

Ingen grønthøster på SDU

Det er også mit ansvar at indstille til bestyrelsen, hvordan SDU skal håndtere de kommende års besparelser. I den forbindelse vil jeg slå tre ting fast:

For det første — der bliver ikke kørt en grønthøster hen over universitetet. Skam over mig, hvis jeg gør besparelserne til en udfordring for alle jer ved at forlange, at I skal løbe endnu hurtigere i hverdagen.

For det andet er dette ikke enden på SDU — eller på vores evne til at opfylde vores formål. Skam over den, som tror, at SDU ikke kan foretage nedskæringer uden at svigte sit ansvar.

For det tredje er der ingen grund til at handle overilet. Vi har de seneste år forberedt os på, at opgang følges af nedgang, og vi har sørget for at have en sund økonomi. Vi har tid til at tænke, før vi taler — og tale, før vi handler. Skam over os, hvis vi alligevel går i panik.

Besparelser vil kunne mærkes

Derfor bruger vi efteråret, vinteren og det kommende forår til at finde ud af, hvor vi skal spare. Samtidig tærer vi på vores opsparing.

Besparelserne vil derfor først få effekt på SDU fra 2017, men der vil de til gengæld kunne mærkes.

De vil kunne mærkes, fordi vi skal bevare modet til at foretage til- og fravalg. Noget skal vi gøre mindre af, andet skal vi gøre mere af. Vi kommer kun styrket ud af de kommende år, hvis vi tør gøre mere af det, vi er bedst til, og mindre af det, vi ikke er så gode til.

Vi skal være åbne

Besparelserne vil også kunne mærkes, fordi vi ikke på forhånd kan frede dele af vores organisation, struktur eller funktioner. Vi skal se på alt, og vi skal kunne tale åbent og frit om nedskæringer her, der og alle vegne.

Og besparelserne vil endelig kunne mærkes, fordi vi ikke kan garantere, at vi kan fastholde alle vores aktiviteter og medarbejdere.

Men vi kommer også styrket ud på den anden side, hvis vi gør det rigtige.

Sammenhold er vigtigt

Hvis vi bekræfter hinanden i vores grundlæggende tro på, at vores samfundssind ikke skal måles ved, hvor mange penge vi bruger, men ved den kvalitet og relevans vi får ud af hver en krone, samfundet investerer i os.

Hvis vi håndterer besparelserne i tillidsbaseret, konstruktiv og respektfuld dialog mellem ledere, medarbejdere og studerende. For kun i fællesskabet finder vi svar på udfordringerne, som vi alle kan stå inde for.

Og hvis vi viser, at vores sammenhold på SDU er så stærkt, at vi atter engang kan trække dele ud af fællesskabet, uden at trække fællesskabet ud af SDU.

Kvaliteten skal bestå

Det er derfor, jeg har anmodet dekanerne og universitetsdirektøren om at stille sig i spidsen for lokale processer, hvor ledelse, medarbejdere og studerende frem mod april næste år skal tilrettelægge en evaluering af kvaliteten og relevansen af alle vores aktiviteter.

På baggrund heraf er det ledelsens ansvar at drage omsorg for, at besparelserne udmøntes på en sådan måde, at vi fremadrettet får et SDU, som er lidt mindre i størrelse, men meget større målt i kvalitet og relevans. Et SDU, der har spændt livremmen ind ved, at vi alle har lagt os i selen for fællesskabet.

Til lykke med de 49 år, tak for indsatsen i året, der gik, og rigtig god og velfortjent årsfest.

Del siden på

FACEBOOK TWITTER LINKEDIN